

Suolahden kisällien lauluja

Laulu kauppalasta

san. R. Helismaa

säv. Lapin jenka

Oli suo sekä lahti no niistäpä kai
nimi kauppalaan tietysti saatu,
suossa arvo kai ollut on korvaamaton
hyvä lienee myös lahdenkin laatu.
Siitä kauppala syntyi niin oiva,
jonka kiitosta laulu on soiva
ja se Suolahti on siitä kerron nyt sen
minkä parhaaksi päättelen.

Kolmekymmentä vuotta se täytti jo kai
ellen lähteitä tulkinnut väärin,
puulla kauppala varmaankin arvonsa sai
sitä täällä on valtaisin määrin.
Puuta keitele Suolahteen kantaa
ja se vauhtia tehtaille antaa.
Sahat laudoiksi muuntaa ne vauhdilla voi
minkä keiteleen rannat loi.

Toki tietoa myös taidon rinnalla lie
opiston sekä yhteinen koulu.
Täällä ankara lapsilla on opintie,
loman suo suvi niinkuin myös joulu.
Mutta sittenpä kultuuri piisaa ja
se viehättää Pekkaa ja Liisaa kun
he myöhemmin kiertävät maailmaa
aina Äänekosken taa.

Näin virkeä uljas on kauppala tää
eikä suossa se porskuta eipä.
Täältä puute ja köyhyys kauaksi jää
onpa riittänyt särvin ja leipä.
Onni riitäköön sulle Suolahti
sulla rytmi on reipas ja tahti.
Suosta kerran kun jalkasi kuiville sait
pois jo halla häipyi kait.

Laulu Urhosta

1. Jos laulaisimme hiukan tässä Urhosta,
urheiluseurastamme omasta,
meistä tää on paras seura,
voimiltaan kuin jalopeura,
TUL sen tunnus on.
2. Johtajamme eivät ole pamppuja,
vaan järkeviä vanhempia Urhoja,
urheilussa reilu peli,
olkoon vieras taikka veli,
ohjeensa tää verraton.
3. Jos urheilusta hiukan tässä haasteltais,
ja kesäaikaa hiukan tässä muisteltais,
pinkaistu on piikareilla,
litisteltty tennareill',
on hypitty, on pompittu.
4. Kuula, kiekko, keihäs, ei unhoon jää,
työntöön pojat valmiit, sekä heittämään,
myös pallo pyörii, sekä lentää,
pojat siinä peräs entää,
taaskin meni pömpeliin.
5. Painimaton sankareita suuria,
aina niitä ollut on Urhossa,
hartiat vain molskiin asti,
vastustaja matalaksi,
niin on pappa kellellään.
6. Lylyä myös meillä lujaa lykätään,
ja suksiurheilusta kovin tykätään,
hiihtokilpailut on kovat,
mukana myös naiset ovat,
kuka ensin ennättää.
7. On voimistelu Urhotarten valttia,
heill' tyyliä, on taitoa, on malttia,
kun sääri liikkeen tekee soman,
käsi siro myöskin oman,
tää jalo ompi harrastus.
8. Tässä ompi kuultu tämä tarina,
ei parempata tarjota voi ollenkaan,
kiitos olkoon miesten, naisten,
Urhojen ja Urhotarten,
heille kiitos soikohon.

Vanha joulupukki

Sanat: Rönäs

Kerran vanha Joulupukki päätti Korvatunturilla, että oikein hauskaa oisi kaikil' Suomen lapsosilla. Toivottu jo on ja pukki kaikki toiveet päätti täyttää. Lahjat laittaa ahkioon, ja polun porollensa näyttää.

[KRT:]

Vaan muistatkos,
mäet ne hurjimmat ennen laskettiin laukalla vaan!
Poro on hiljaa, kun pukki hälle kuiskaa: Nythän
ne autot, nythän ne autot kulkee bensalla vaan.

Lähetessä jouluillan kuuluu poronkellon kilke.
Silloin alkaa joka tuvas' suuri touhu sekä vilske;
pukki ajaa porollansa turkki sekä parta huuras',
naapurissa Emma vasta porstuataan kuuras'. [KRT]

Vaan toista se on nyt.

Korvatunturi on kuin tuotantolaitos, siellä ryske ja pauke käy.
Ei siellä tehdä enää leikkikaluja, sieltä Sputnikit ilmoille käy.
Ei joulupukin turkki eikä joulupukin parta
enää kuurassa olla voi, kun pukki
satelliitilla ilmojen halki
meille aattona lahjat tuo.

Jos ois' aika entinen,
tulis poro pihaan ravaten,
sais' Emmakin rauhassa kuurata
noita porstuan nurkkia.

Kisällilaulut ei unhoon jää

san. Matti

Nytpä on jälleen päätetty tää,
ei kisällilaulut unhoon jää,
eikä muistoja suohon painaa saa.
Siksi rallimme kajahtaa.

”Ei hitti eikä hotti
eikä rumba eikä rokki
näitä iloisia poikia hurmaan saa.
Kun nuorena rallit ne
oppi saa,
vielä vanhana laulattaa.”

Nytpä on meillä mielessä tää,
teitä hetkisen laululla viihdyttää.
Nyky aikaan tässä ei sortua saa,
surut pois, käy laulamaan.

”Ei hitti eikä hotti
eikä rumba eikä rokki
näitä iloisia poikia hurmaan saa.
Kun nuorena rallit ne
oppi saa,
vielä vanhana laulattaa.”

Tervetulleeks' toverit nyt teidät
lausumme
Työn Nuorten juhlan kunniaksi
laulun laulamme.
Työläisvaimot, työläismiehet,
ryhdistäytykää,
kun laulullamme nää kisällimme tervehtää..
On laulu raatajille tämä raskaan työn,
he yhteisvoimin poistaneet on sorron yön
ja aina aikaan parempahan luottaa
on tasoitettu tietä, Työn Nuorison.

Käy rinta rinnan vanhat, nuoret,
luomaan aikaa uutta aina valoisampaa,
siksipä nyt työläisnuoret, kutsu
teille soi
usko oikeuteen kerran koittaa voi.

On juhla osastomme
kaksikymmenvuotiaan,
sen vaiheista ja työstä täällä nähdään,
puhutaan.
On kulkemamme taival pitkä
työntäyteinen
ja työstä kaikest' toverit nyt kiitämme.

Miten paljon onkaan usko aatteeseen,
sen puolest' taistellaan, sen puolest'
kaadutaan
ei voitonkruunua siit' kukaan saa
mutta aina uskotaan ja aina
aina toivotaan.
Käy rinta rinnan vanhat nuoret
luomaan aikaa uutta aina
valoisampaa,
siksipä nyt työläisnuoret, kutsu teille soi
usko oikeuteen kerran koittaa voi.

Iltarusko

1. Iltarusko vuoret purppuroi,
lännen vuoriston se hopeoipi.
Käypi vuoristossa tie,
mi lännen maille vie,
siellä tyttöni mua oottelee.
Joudu jo tieni pitkälti kotiin,
enää ei lie
siellä on liesi
oottaa varmaan tyttöni siel'
2. Yli vuorien mä matkan teen.
Halki laaksojen ja harjanteitten.
Vuoret laulun kuulla saa,
kaipausta kajahtaa.
Taas kultani mä nähdä saan.
3. Lauluun vastaten nyt kaiku soi
Siellä vuoristossa maja pieni,
siellä kultaratsuillain
riennän luokses' armahain,
siellä unelmaonnen saan.
Joudu jo tieni pitkälti kotiin,
enää ei lie
siellä on liesi
oottaa varmaan tyttöni siel'
4. Iltarusko vuoret purppuroi,
lännen vuoriston se hopeoipi.
Käypi vuoristossa tie,
mi lännen maille vie,
siellä tyttöni mua oottelee.

Nainen ennen ja nyt

Sävel: Honolulu

Sanat: R. Helismaa

Ennen kivikauden kansa
teki töitä luolissansa –
eläinten taljat oli verhonaan.
Mutta niin on nykyisinkin:
rikas päälleen pukee minkin –
köyhempi käyttää kanin nahkaa vaan.
Kallis on nainen,
Mutta aina samanlainen.
Vain aika muuttuu, mutt' nainen ei.
Menee miehen mielenmalti,
kun on kyynel naisen valtti.
Se naisen tahdon perille vie.

Kivikausi keksi nuijan
taltuttamiseksi muijan,
sillä päähän lyötiin – rauha saapui taas.
Nyky aika uutta keksi:
nuija muuttui kaulimeksi,
mutta kenen käyttöön – no, arvatkaas!
Jos myöhään yöhön
mies on jäänyt ylityöhön
ja kieli tullessa sammaltaa,
niin on käytössä taas nuija,
sitä heiluttaa nyt muija.
Hän puista päätä puulla kolkuttaa.

Kivikauden rakkautta
voisi selostella mutta
se raakaa lienee – no, tuosta viis!
Mies vain väijyi sekä varttui,
sitten hiuksiin kiinni tarttui
ja laahas naisen luolanloukkoon siis.
Nyt puikkelehtii
miehet karkuun senkuin ehtii,
kun nainen saapuu välke katseessaan.
Mutta minkäs sille mahtaa,
nainen uhriansa jahtaa,
niin kauan kunnes
saa sen pappilaan.

Kautta aikain silti nainen
vain on yhtä kiehtovainen.
Hän konstit taitaa ja ne käyttää ties.

Kaari kauniin punahuulen,
kuiske niinkuin ääni tuulen –
ja ilman muuta taas on myyty mies.
Pois häipyy aika,
vaan ei häivy naisen taika –
tää vanha juttu myös uusi on.
Vaikka joskus hetki koittaa,
jolloin kaulin soolon soittaa,
niin määräämä on se kohtalon.

Sävel: Meit oli raitilla poikia viis

Jannuja meit oli remmissä viis
oli mimmejä kans, vaan ei välitetty niist.
Olis ritsille kyllä he kiivennet,
ei moottorin pauketta peljänneet.
Mut jekkua meil' oli mielessä jotta
vedetäänpäs kerrankin vierestä.
Ja se jurnutti heit' mutta kutkutti meit
ja niinhän me olimme sen tuunneet.

Oli tiedossa vinkeät väännöt niin
ja sinne me porukalla kaahattiin.
Siinä mennessä mukavata pruuvailla oli
venttiilin nousua suorilla.
Kyllä lähtikin pauketta putkista
väisti liukkaasti faarit ne raiteelta.
Ja se jurnutti heit' mutta kutkutti meit'
ja niinhän me olimme sen tuumaneet.

Joropaikalla kuutiot puskan taa
me vietiin ja pusakoita putsamaan,
oli päästy kun pimut meidät yllätti
että mentiin me justinsa änkäksi.
Nääs ne vieraiden karjujen seurassa
hyppi rokkia hiihtimet lintassa.
Ja se jurnutti meit' mutta kutkutti heit'
ja niinhän ne olivat sen tuumanneet.

Kemut loppui ja portilla norkoiltiin
että lastiksi mimmit me saataisiin.
Takapallia valmiiksi siivoiltiin
ja auki jo hanikoita ruuvailtiin
mutt tyttäret sano meille: Tattis ei,
nyt se pomppasi kundit, no morjens hei!
Ja se jurnutti meit' mutta kutkutti heit'
ja niinhän ne olivat sen tuumanneet.

Kiertomatka

Sanat: Rönäs

Raketteja suuret ne rakentaa
ja avaruutta valloittaa.
Kohta naapurin pojat kuuhun kiikuttaa
suurta votkalaitosta.
Mutta millä siellä ostetaan
kun tarjotaan, millä maksetaan
Setä Samuli kai ampuu sinne setelit
sekä pankin että pankkiirin.

No tarkalleen kuin käkikello
ohjukset ne kulkee,
ne raaka-aineet viepi nuo
ja tuotteet maahan tuo.
Aijaa jaa ois ihanaa
nyt presidenttinä idän maasta
länteen matkustaa.
Ois hurmaavaa
sais kaikki Suomen tytöt
unhoittaa het vaan!

On samovaaris' idän immen
saikka aina lämmin,
ja lännen kultakutri tuo
hän suukon kuuman suo.
Aijaa ai jaa jaa oli hurmaavaa
sai Suomen tytöt unhoittaa
het vaan!

Kun nämä pojat laulelee
ja soitto niekat soitta
niin huolet jäävät unholaan taas
laulu kajahtaa
hei vaan hei vaan hei vaan hei vaan.

Ennen ja nyt

Väittivät ennen että elämä se luistaa,
kun syöpi ja nukkuu ja huokua muistaa.
Työntekeo, sauna ja vilpoisa ilma
terveyden takasivat kaikille.
Joskus oli leipänä pelkästi pettu
petäjän pinnasta irroitettu.
Kaljasta nauris sai huuhdetta kyllä
ja kova oli kuntokin kyllä juu.
Sillä kurin vanha väki
elonpäivät pitkät näki,
hermoja ei ollut laisinkaan.
Kiirettä ei kummemmasti
aika kului sopivasti
yks päivä ainakin kerrallaan.

Nyt se on toista kun tekniikka jyllää
vanhojen viisauden muuskaksi myllää.
Meillä on valttia vauhdin hurma,
risoo ja sieppoo ja ottaa aivoon.
Elämän joskus se saattaa raivoon,
rahaa kun puuttuu ja menoja riittää,
niin voisikos onneaan kiittää juu.
Pörinätä kilinätä jyskettä vilinätä,
on tämä maailma tulvillaan.
Kukin tässä pulinassa
koittaa olla tuntumassa
ainakin päivänsä kerrallaan.

Höyry Fesgaad

Nyt höyry juhlat ne alkaa.
Pyöriä riemulla näin.
Nopeesti nosta jo jalkaa.
Kipin kapin rantaan päin.
Veturin äänen taas kuulet,
ja laivojen torvet ne soi.
Joukosta pois et jäädä sä vois
kun höyryn kutsu soi.

On Suolahti kunnian saanut,
juhlat suurimmat järkätä nää
ei Vapsissa järki oo maannut
siellä höyrynneet on viisaat päät.
Näin iloksi riemuksi meille.
Kesän huipennus tarjolla on.
Näät tuttuja juttuja
höyryssä on
juhla tää on arvaamaton.

Muistot ja ystävyys meitä
kaikkia näin yhdistää
ethän kuvaa pois mielestäs heitä
Keiteleen kauniin tään.
Höyrypurret siel uljaasti seilaa
menneestä näin muistuttaa.
Siks aina kun kutsun tään
kuula sä saat
niin palaathan tänne taas.

Makupaloja matkan varrelta

Koonnut v. 1947 Äänekosken Sos-dem. Nuorten kisälliveteraani Väinö Riikonen osaston 40-vuotisjuhlaa varten

Säv. Kottilan

kuuliaiset Tässä sitä tullaan ja terveppä taas,
vaikka paljon on tapahtunut Suomen maas,
että kertomista olis ihan kerraksi,
mutta valikoimme tässä vähän verraksi.
Ja kun kaivamme aiheiden nippua
sieltä hauskaakin alkaa jo tippua
ja sehän se poikaa, kun laulumme raikaa
kantaen huumorin lippua.

Ne on keräiltynä muistojen sopista
ja löydetty roskakopista.
Ne on uusihin äänihin trimmattu
ja nythän ne soivat kuin vimmattu.
Ne on irvineet maailman metkuja
ja nälvineet porvariretkuja.
Mutta ilo aina meillä näillä laulujen teillä
ja näin se nyt sitten alkaa taas.

Säv. Ei ole

leskeä

ollenkaan Ennen ei ollut ollenkaan, ollenkaan, ollenkaan
sinimusta kolleja, kolleja.
Kokoomus ne synnytti, synnytti, synnytti
ja Lapualta marssitti, marssitti

Säv. Ålannin

sota

Vaikka pulavuodet meill' oli ankarat
hurraa, hurraa, hurraa.
Ja vaikka palkat ne alhaalle painuivat
ja näläs' oli muija ja mukulat,
nousi työmies taas
sunfaraa, sunfaraa, hurraa, hurraa, hurraa!

Ja se Mäntsälän sota oli kauhea
hurraa, hurraa, hurraa.
Se alkoi Ohkolan talolla
missä Erikin Mikon piti puhua
sunfaraa, sunfaraa, sunfaral-lalallalaa
hurraa, hurraa, hurraa.

Säv. Kallaves

Kiuruves, Kiuruves,
siinä järvi jossa pess'

Pastor-Eljas paetoansa,
jotta näkis köyhä kansa
sinimustan puhtoisen
paimenen Eljaksen.

Säv. Ostakaa

[?]

Oi herra Vihtori sä suuri kenraali
sä kuule veisumme nyt kaunis tää.
– Oi pyhä Lapua, suo meille apua
ja suohan jälleen
nyt meidän muiluttaa.

Säv. Kaunis

Karjala, isiemme

maa, työhön

jaloon...

Mättö-suutari kenkiä paikkaili,
rummullansa lauleli tuo
Saksis-Kukkelman.
Sillon hälle taivas aukes
vahingossa pyssy laukes
saattoi suutarille koirankuoleman
Yksimielisinä rynnätkää
tunnuslause meillä onpi tää
sosialidemokraatti
siinä on aina oiva määränpää.

Säv. Joutuin

nyt Nukku-

matin luo

II – KOO – ÄLLÄT ennen lauleli Kytösauhujaan
Mäntsälään kun pojat asteli ilman aikojaan.
Hihkujaisia pidettiin, höyrypäisinä huudettiin:
Turvat kiinni marxilaisilta kommunisteilta

Säv. Tula

tuulan, tuli

tuli tei...

Tula tuulan tuli tuli tei,
jäsenkirja se yhtehen vei.
Nyt jäivät ne tallukkurssit ja muut,
pulavuosien muistot ja muilutuskuut,
myös rakkaus on politiikkaa.
Eiköhän pojat siirrytä vähäksi aikaa
kansainvälisille rintamille.....

Säv. Vielä

nytkin

muistan

viljapellot

Abessiiniassa sotatorvet pauhaa

siellä mustapaidat innoin ilakoi.
Siell' ei pitkään aikaan nautittu oo rauhaa
siellä tuonen musta vilja heinimöi.
Pyreneitten niemimaalle katseet suuntaa
miljoonaiset työläisjoukot maailman,
missä taisteluhun rientää proletaari,
missä veriin vaipuu urhot ryysyiset.

Säv. Kenraali Baskit hallitusta vastaan kapinoivat - Espanjassa.
Kaartin kansallisen hulinoimaan saivat - Espanjassa.
Siihen kuului Murjaanit
natsilaiset saksamannit
sekä Italian posetiivarit - fasistit.
Hallituksen joukot sotii näitä vastaa - Espanjassa.

Säv. Heili
Karjalasta Voi nyt maailmaa, minne joudutaan,,
kun taantumuksen mustat voimat vallan saa.
Miten voisikaan työväenluokka maan
etujansa silloin puolustaa?
Nyt Hitler- Aatu Saksan maalla huhkii.
Sortaa kansoja Keski-Euroopan.
Riisti oikeudessa taasen kansan Tsekkein,
nyt uhkaa Puolaa, otti osan Liettuaa.
Muka suojelijaks' pienten kansain
ruvennut on armost' aivan
Hitler-Aatu röyhistelee näin.
Vaan kansa-parka siellä kyllä tietää,
mitä olla on sen orjana vaan.
No niin pojat,
tullaanpa sitten taas kotoiselle kamaralle.

Säv. ? Sitten painui Kannakselle pojat mustapaidat,
kaivelemaan monttuja ja pystyttämään aidat.
Hei juu vei, työ terveellistä on,
me se tiedämme.

Säv. Kottilan
kuuliaisat Kyllä Jokikylän Mantakin ainaili,
kun hän Kallensa reservihin lainaili.
Että mitähän tästä onpi tullakseen
Ihan nimitteli Kallea jo kullakseen
Manta haukku herrat ja Helsingit,
joilla mäntyhyn oli männyt meiningit
sano onkos se nyt laitaa,
kun sota tulla taitaa,
sellaiset siellä on reilingit

Sitten alkoikin sota ja....

Säv. Kasar-
mimme
eessä
suuri

Apuansa tarjos tuo Saksan sankari,
tuo kaikkein hyvä tuttu
Aadolfi - Hitleri.
Hälle siit kaikuu ylistys
nyt kunnia ja kiittelys.
Hän oli sankari,
jok' meidät pelasti.

Säv. Koapo
ja Aleksi
On näillä
pojil
rakkautta,
näill' on
sitä...

Mutt' kolme suurta kokoontuivat sitten pohtimaan,
et mitä tehtäis, jotta saatais Aatu karsinaan.
Siell' Mustanmeren rannalla ol kolme sälliä,
he söivät kaviaaria ja kiersi mälliä.
Niin, niin, niin, niin ja jaa
on vallan kauheaa, kun Saksanmaalla
Aatu-poika kuivaa housujaan,
no, mikä Aatun tie se manalaanko vie.
Siell' musta täplä nenän alla aivan liikaa lie.

Säv.
Humalajoen
sillalla
nätin
tytön...

Suuruuteensa hukkui
jo Hitler suuren Saksan maan.
Samoin täällä nukkuupi
mustat uneen rauhaisaan

Säv.
Rosvo-
Roope

Jo pokat, kortit taakse jäänyttä on elämää.
Ei meitä enää kahlitse nyt sotalaki tää.
Vaan täällä mekin kisällit nyt oomme vapaina
ja saamme taasen laulella
näit' hauskoja lauluja.

Aika on nyt muuttunut,
sen hullukin jo huomaa,

vaikk' ei tahdo tunnustaa.
Kun ei vielä vaattehia
ruokaa eikä juomaa kuluttaja
tarpeeks' asti saa.
Kansa oisi kyllä ostokykyinen,
säännöstely on nyt
vielä paikallaan.
Vapaakauppa alkaa varmaan aikanaan
kun vaan olis' sitten raha arvossaan.

Siksi että istahdimme saksalaisten kelkkaan
tuho oli tarkalla.
Jouduimmehan voittajalle suunnattomaan velkaan
josta emme pääse markalla.
Oma markka ei nyt meitä pelasta
hirmuhintaisesta sotavelasta.
Työmme tuloksilla sitä maksamme,
sikäli kuin suinkin raataa jaksamme.

Sodan seurauksena oli myös hirvittävä asuntopula...

Säv. Kerenski

se leipoi

Vuokralautakuntaa kaikki morkkaavat,
syyttä viatonta kilvan sortavat.

Dm

Minkäs lautakunta voi
jos luoja meitä liikaa loi,
ettei sijaa kaikilla
miss' päänsä kallistaa.

Vanhat piiat volla, itkee tuskissaan,
kun omass' kodiss' olla
ei kissoinensa saa.
Ensin viedään Raatikkoon,
nyt jo roskalaatikkoon,
vihdoin viimein varmaan vie,
tää puhdas neitsyttie.

Sodan jälkeen tuli myös uusi tanssimuoti....

Säv. Kerenski

se leipoi

Konga, konga, konga
siinä tanssi uus'.
Siitä meillä laulaa
onpi tilaisuus.
Jalat siinä ristiin näin.
Jalkaterät sisään päin,
kas siinä kongan tenhovoima

onpi varmaankin,

Joskus aina

Säv.

Ålannin

sota

(Heti) hyppäämme viivana housuihin
palotorvi kun kerran soi.
Nääs letkua tarvis on kiireesti
ettei kesken se sammua vois.
Sitten letkua tulee kun ohjailen
ja kuumuudessa vain hikoilen.
Palokuntamies kaikki temput ties
kun hän häärää housut hies.

Säv. Musta-

laisruhtinatar

oper. Tyttö

tää....

Lehti tää teille ain selvittää
mille kantille jää oma puolue tää.
Työläisten naisien miehien aina
jelppaa se elämään.
Vaalitaistelun aikana varmin
sosialistinen lehti tää.
Shän poistaapi monenmoisen miettimisharmin
ketä silloin äänestää.
Siis laulu soikoon, hei laulu soikoon
ja tämän lehden kiitosta nyt kaikukoon.
Tää lehti kaika jo uutta aikaa.
Tää onpi valtalehti Sos-dem. puolueen.

Säv. Ennen

sitä syötiin

lusikalla

voita....

Hyvästi nyt jääkää koko juhliiva sakki
tässä nousee nyt jokaiselta kisälliltä lakki.
:Ensi kerralla taasen me tullaan
nyt lähdemme tyttösiä lullaan:
(pikkusia)

Säv. Heissuli

hoi minun

lauluni...

Kevät kun on tullunna kukkasineen,
niin helposti laulumme helkkyä voi.
Pihakäki tuli tänne jo kukkuakseen,
kesä meillä kohta on karpäsineen.
Se on lemmen ja hemmen aikaa juu,
jolle elämämme mukavasti lutviutuu.

Veto veikeä taas parit yhtehen toi
ja hämärissä kuiskutus soi, oi, joi.

Pihapuussa peipponen pimputtelee,
heilallensa se helkkyä voi.
Piharakkaalle rastaskin rimputtelee
ja kullalle sammakko kurnuttelee.
Minä myös tämän lauluni lemmessä tein
tämän soisin mä kuuluvan kullallein.
Kevätkaihot ne myös meni päähäni mun,
että tein tämän tällaisen haaveilun.

Taas luoksemme kesä kaunis ehti,
lumihanget ja jäät jo sulii pois.
Puihin puhkesi vihreä jo lehti.
Mikä haus Kempata enää olla vois.
Mäen törmät suloisiksi muuttuu,
saaren rannat kalliit ja muut.
Kesän ohjelmasta siksi enää puuttuu
ruoat, kahvipannut sekä polttopuut.

Ne on hommattava se on selvä juttu,
muuten kesä hiipii aivan ohi suun.
Meille sälleille tää asia on tuttu,
sitä tuumimme jo koko viime kuun.
niinpä meillä onkin sellaiset jo aatteet,
että saareen täältä kohta kadotaan.
Mukaan otamme me eväspussit, kahvipannut,
sänkyvaatteet, joiden päälle luomme ladotaan.

Tämän laulumme toisen värssyn aihe,
se on helkkarin tärkeä ja fiin,
sillä jutussa on sellainenkin vaihe,
miten saamme me tyttösiä kiin.
Ilman heitä on huushollimme nolla,
se on selvää ilman muutakin.
Mutta sitten on meidän lysti olla,
kun saamme tyttösistä matkakaverin.

Ne on hommattava.....

Kaikki katoovaista sehän onpi varmaa,
kesä häipyy jo hiljallensa pois.
Syksy saapuu sateinensa harmaa,
mutta meille se yhtä hauska ois.
Syksyn tultua me palajamme tänne
näitä laulujamme laulelemaan.
Tuumme mammat ehkä teidän vävynänne,
siksi lopuksi nyt laulamme vaan.
Nyt me lähdemme, se on selvä juttu,

muuten kesä hiipii.....

Makupalojen loppuksi on laulettu yleensä tilanteen mukaan kahdelta viimeiseltä sivulta yksi tai useampi laulu -

Tähän asuun muistinvaraisesti muistellut Aarne Pajunen